

29.1.2014

A7-0047/2

Ändringsförslag 2
Konrad Szymański
för ECR-gruppen

Betänkande

A7-0047/2014

Anne Delvaux, Konrad Szymański
En ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030
COM(2013)0169 – 2013/2135(INI)

**Alternativt förslag till resolution (artikel 157.4 i arbetsordningen) som ersätter ett
resolutionsförslag som inte avser lagstiftning A7-0047/2014**

Europaparlamentets resolution om en ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens grönbok En ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030 (COM(2013)0169),
- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 191, 192 och 194,
- med beaktande av sin resolution av den 17 februari 2011 om Europa 2020-strategin¹,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG²,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG³,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 994/2010 av den 20 oktober 2010 om åtgärder för att trygga naturgasförsörjningen och om upphävande av rådets direktiv 2004/67/EG⁴,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 347/2013 av den 17 april 2013 om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer och om upphävande av beslut nr 1364/2006/EG och om ändring av förordningarna (EG) nr 713/2009, (EG) nr 714/2009 och (EG) nr 715/2009⁵ och med beaktande av den första EU-omfattande förteckningen över energiinfrastrukturprojekt av gemensamt intresse som

¹ EUT C 188 E, 28.6.2012, s. 42.

² EUT L 315, 14.11.2012, s. 1.

³ EUT L 140, 5.6.2009, s. 16.

⁴ EUT L 295, 12.11.2010, s. 1.

⁵ EUT L 115, 25.4.2013, s. 39.

- antogs av kommissionen den 14 oktober 2013,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 november 2008 *Andra strategiska energioversynen En handlingsplan för energitrygghet och energisolidaritet* (COM(2008)0781),
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/91/EG av den 16 december 2002 om byggnaders energiprestanda¹,
 - med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2013 om inrättande av Fonden för ett sammanlänkat Europa och om ändring av förordning (EU) nr 913/2010 och om upphävande av förordningarna (EG) nr 680/2007 och (EG) nr 67/2010,
 - med beaktande av kommissionens vitbok av den 28 mars 2011 *Färdplan för ett gemensamt europeiskt transportområde – ett konkurrenskraftigt och resurseffektivt transportsystem* (COM(2011)0144) och Europaparlamentets resolution av den 15 december 2011 om färdplan för ett gemensamt europeiskt transportområde – ett konkurrenskraftigt och resurseffektivt transportsystem²,
 - med beaktande av kommissionens meddelande av den 8 mars 2011 *Färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppsnålt samhälle 2050* (COM(2011)0112) och Europaparlamentets resolution av den 15 mars 2012 om en färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppsnålt samhälle 2050³,
 - med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 september 2011 *Färdplan för ett resurseffektivt Europa* (COM(2011)0571) och Europaparlamentets resolution av den 24 maj 2012 om ett resurseffektivt Europa⁴,
 - med beaktande av kommissionens meddelande av den 15 december 2011 *Energifärdplan för 2050* (COM(2011)0885) och Europaparlamentets resolution av den 14 mars 2013 om energifärdplanen för 2050, en framtid med energi⁵,
 - med beaktande av kommissionens meddelande av den 10 oktober 2012 *En starkare europeisk industri för tillväxt och ekonomisk återhämtning* (COM(2012)0582),
 - med beaktande av sin resolution av den 15 december 2010 om översynen av handlingsplanen för energieffektivitet⁶,
 - med beaktande av kommissionens meddelande av den 27 mars 2013 *Humanitärt livsmedelsbistånd* (COM(2013)0175),

¹ EGT L 1, 4.1.2003, s. 65.

² EUT C 168 E, 14.6.2013, s. 72.

³ EUT C 251 E, 31.8.2013, s. 75.

⁴ EUT C 264, 13.9.2013, s. 59.

⁵ Antagna texter, 14.3.2013, P7_TA(2013)0088.

⁶ EUT C 169 E, 15.6.2012, s. 9.

- med beaktande av sin resolution av den 21 november 2012 om miljöpåverkan av utvinning av skiffergas och skifferolja¹,
- med beaktande av sin resolution av den 21 november 2012 om industriella, energimässiga och andra aspekter på skiffergas och skifferolja²,
- med beaktande av sin resolution av den 22 november 2012 om klimatförändringskonferensen i Doha, Qatar (COP 18)³,
- med beaktande av sin resolution av den 23 oktober 2013 om klimatkonferensen i Warszawa, Polen (COP 19)⁴,
- med beaktande av sin resolution av den 12 september 2013 om småskalig produktion av el och värme⁵,
- med beaktande av sin resolution av den 21 maj 2013 om aktuella utmaningar och möjligheter för förnybar energi på den europeiska inre marknaden för energi⁶,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 juni 2012 *Förnybar energi: en viktig faktor på den europeiska energimarknaden* (COM(2012)0271) och av sin resolution av den 21 maj 2013 om aktuella utmaningar och möjligheter för förnybar energi på den europeiska inre marknaden för energi⁷,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 15 november 2012 *För en välfungerande inre marknad för energi* (COM(2012)0663) och av sin resolution av den 10 september 2012 om en välfungerande inre marknad för energi⁸,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 27 mars 2013 *Framtiden för avskiljning och lagring av koldioxid i Europa* (COM(2013)0180) och av sin resolution av den 14 januari 2014 om rapport om genomförandet 2013: Utveckling och tillämpning av teknik för avskiljning och lagring av kol i Europa⁹,
- med beaktande av kommissionens rapport av den 14 november 2012 *Tillståndet för den europeiska koldioxidmarknaden 2012* (COM(2012)0652),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 16 april 2013 *En EU-strategi för klimatanpassning* (COM(2013)0216),
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser om en minskning av växthusgasutsläppen fram till 2050 med 80–95 procent jämfört med 1990 års nivåer,

¹ Antagna texter, 21.11.2012, P7_TA(2012)0443.

² Antagna texter, 21.11.2012, P7_TA(2012)0444.

³ Antagna texter, 22.11.2012, P7_TA(2012)0452.

⁴ Antagna texter, 23.10.2013, P7_TA(2013)0443.

⁵ Antagna texter, 12.9.2013, P7_TA(2013)0374.

⁶ Antagna texter, 21.5.2013, P7_TA(2013)0201.

⁷ Antagna texter, 21.5.2013, P7_TA(2013)0201.

⁸ Antagna texter, 10.9.2013, P7_TA(2013)0344.

⁹ Antagna texter, 14.1.2014, P7_TA(2014)0009.

- med beaktande av sin resolution av den 6 maj 2010 om att utnyttja informations- och kommunikationsteknik för att underlätta övergången till en energieffektiv ekonomi med låga koldioxidutsläpp¹,
- med beaktande av de gemensamma överläggningar som hållits av utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och utskottet för industrifrågor, forskning och energi i enlighet med artikel 51 i arbetsordningen,
- med beaktande av rapporten av den 10 juni 2013 *Assessment of cumulative cost impact for the steel industry*, som kommissionen beställt från Centre for European Policy Studies,
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument *Exploiting the employment potential of green growth* (SWD(2012)0092),
- med beaktande av sin resolution av den 12 juni 2012 om inledandet av ett energipolitiskt samarbete med partner utanför våra gränser: en strategisk metod för en trygg, hållbar och konkurrenskraftig energiförsörjning²,
- med beaktande av den gemensamma rapporten från kommissionen och Internationella arbetsorganisationen *Towards a greener economy: the social dimensions*,
- med beaktande av sin resolution den 2 juli 2013 om blå tillväxt – Att stärka en hållbar tillväxt i den marina sektorn, sektorn för sjötransporter och turismsektorn i EU³,
- med beaktande av kommissionens meddelande *En klimat- och energipolitisk ram för perioden 2020–2030* (COM(2014)0015),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Energipriser och energikostnader i Europa* (COM(2014)0021),
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandena från utskottet för utveckling och utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A7-0000/2014), och av följande skäl:
 - A. Den trygga energiförsörjningen, den ekonomiska och tekniska konkurrenskraften och klimatmålen är av yttersta vikt för EU. De är oupplösligt förbundna med varandra och måste åtgärdas och behandlas på jämlik grund.
 - B. Hållbar utveckling bygger på att det finns jämvikt mellan de tre pelare som utgörs av den miljömässiga, ekonomiska och sociala utvecklingen. I ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 måste ett noggrant övervägande av klimatåtagandena (på både lång och kort sikt) kombineras med behovet av att ta itu med tvingande

¹ EUT C 81 E, 15.3.2011, s. 107.

² EUT C 332 E, 15.11.2013, s. 28.

³ Antagna texter, 2.7.2013, P7_TA(2013)0300.

ekonomiska och sociala frågor såsom energitrygghet, höga energikostnader för industrin och för hushållen, behovet av att skapa nya arbetstillfällen och åstadkomma ekonomisk återhämtning samt övergången till en hållbar modell för tillväxt.

- C. Detta erkänns i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), där det föreskrivs att målen för unionens politik på energiområdet ska vara att garantera att energimarknaden fungerar samt sammankopplade energinät, energitrygghet, främjandet av energieffektivitet, energibesparingar, nya och förnybara energikällor och att unionens miljöpolitik måste bidra till att bevara, skydda och förbättra kvaliteten på miljön, att skydda folkhälsan, att åstadkomma en förständig och rationell användning av naturresurserna samt att främja åtgärder på internationell nivå för att handskas med regionala och världsomspännande miljöproblem, i synnerhet klimatförändringarna.
- D. Investeringarna och näringslivet behöver en enkel, tydlig och långsiktig ram för EU:s klimat- och energipolitik, med högre nivåer av säkerhet för att uppmuntra till hållbara investeringar på medellång och lång sikt, minska de risker som är förknippade med detta och ta vara på de möjligheter som finns på världsmarknaden.
- E. Det finns ett behov av att säkerställa EU:s konkurrenskraft på den globala marknaden.
- F. Studier visar att kostnader och inverkan på systemet totalt sett varierar markant bland de olika produktionskällorna och sådana aspekter bör också övervägas när EU:s klimat- och energipolitik utformas.
- G. De slutliga energipriserna har ständigt ökat under det senaste årtiondet, och därmed blivit ett allt större bekymmer för unionsmedborgarna och en betydande kostnad för företag och industrier.
- H. De ständigt stigande energipriserna har lett till ökad bränslefattigdom i EU. Man måste vara uppmärksam på klimat- och energipolitikens inverkan, inte bara på de mest utsatta grupperna i samhället utan också på låg- och medelinkomsthushållen vars levnadsstandard har sjunkit de senaste åren.
- I. Betydande investeringar krävs för att modernisera energisystemet, oavsett vilka beslut som fattas om ramen fram till 2030, och detta kommer således att påverka energipriserna. När man väljer handlingsalternativ inom politiken bör man i så hög grad som möjligt undvika att späda på dessa förväntade höjningar.
- J. Sifferuppgifter från Eurostat visar att EU mellan 1990 och 2011 minskat sina koldioxidutsläpp med 16,97 procent och är på god väg att uppnå sitt mål för 2020 i detta hänseende.
- K. I kommissionens meddelande *Energifärdplan för 2050*, som parlamentet bifallit till, står det att energieffektivitet, förnybara energikällor och energiinfrastrukturer är no regrets-alternativ och att hänsyn bör tas till en lämplig politik och lämpliga instrument. Dessa måste stödjas av ytterligare politik, till exempel för att underlätta forskning och utveckling och innovation samt en fullt fungerande inre energimarknad och för att förbättra samordningen av de externa energiförbindelserna.

- L. Fullbordandet av den inre energimarknaden utgör en nödvändig förutsättning för EU:s totala energitrygghet, konkurrenskraftiga energipriser och kostnadseffektivt uppnående av dess klimatpolitiska mål. Undersökningar ger vid handen att en uppgradering och utveckling av näten och tillhandahållandet av flera sammankopplingar är ett viktigt sätt att förbättra den inre marknaden, minska energikostnaderna och förbättra näringslivets konkurrenskraft, under förutsättning att en kostnadsnyttoanalys används för målinriktning på de relevanta investeringarna.
- M. Utbyggnaden av förnybara energikällor och en ökad energieffektivitet kan få positiva följder för klimat- och energimålen och stärka EU:s energitrygghet och dess industriella konkurrenskraft på lång sikt.
- N. Internationella energiorganet (IEA) har i sin rapport från 2013 om marknaden för energieffektivitet sagt att energieffektivitet är världens primära bränsle. Studier visar att ökad energieffektivitet minskar kostnaderna och är till nytta för både näringslivet och enskilda personer.
- O. Vid toppmötet i Köpenhamn 2009 gick det internationella samfundet in för att den globala uppvärmningen under 2000-talet inte borde överstiga förindustriella nivåer med mer än 2 °C. Som det nu ser ut kommer detta åtagande inte att uppfyllas.
- P. Sifferuppgifter från FN:s statistiska avdelning visar att de globala koldioxidutsläppen ökat med mer än 50 procent mellan 1990 och 2010. Enligt International Energy Outlook 2013 kommer den globala energianvändningen att öka med 56 procent mellan 2010 och 2040 (och stater i Asien som står utanför OECD kommer att stå för 60 procent av ökningen), och fossila bränslen (också med en anmärkningsvärd andel kol) kommer att fortsätta utgöra nästan 80 procent av världens energianvändning till och med 2040. Det enda sättet att bemöta den globala utmaning som klimatförändringarna innebär är om ambitiösa politiska åtgärder inom EU kombineras med utfästelser från tredjeländer.
- Q. Enligt uppskattningar från IEA svarar EU för endast 11 procent av världens växthusgasutsläpp, och samtidigt har EU:s inre marknad högst BNP av alla världens ekonomier, något som ger EU en betydande diplomatisk kapacitet. Fastän EU:s kapacitet att med hjälp av ensidigt vidtagna åtgärder få ned utsläppen runtom i världen är begränsad, har EU således en viktig ledande roll att spela för att utverka klimatåtgärder från andra ekonomiers sida, framför allt när det gäller att uppnå ett bindande avtal i Paris 2015. Om EU:s mål om en minskning av växthusgasutsläppen ska uppnås och andra av EU:s klimatåtgärder ska vara framgångsrika bör de vara en del av en global satsning.
- R. Under 2011 uppgick EU:s kostnader för import av fossila bränslen till 406 miljarder euro, och dess beroende av importerad energi förväntas stiga. Detta beroende får som följd att unionen är sårbar för globala energipriser och plötsliga politiska omställningar, och undergräver unionens och medlemsstaternas utrikespolitiska autonomi.
- S. Utan samordning och kostnadseffektiv tillämpning snedvrider de olika subventionerna för olika energikällor och -tekniker konkurrensen och hindrar fullbordandet av den inre marknaden för energi utan att öka investeringssäkerheten.

- T. Mer än 40 procent av den slutliga energin i EU används för uppvärmning och nedkylning, av vilka 43 procent går till hushållen, 44 procent till industrin och resten (13 procent) till servicesektorn, enligt den europeiska teknikplattformen för förnybar värme och kyla.
- U. IEA uppskattar att med en ökande decentralisering av energiförsörjningen kommer investeringsbehoven för energinfrastrukturen att flytta från överförings- till distributionsnivån.
- V. De lokala och regionala nivåerna spelar en betydande roll när det gäller att främja och tillämpa de åtgärder som behövs för att driva utvecklingen i riktning mot en utsläppsnål ekonomi.

Klimatmål

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens grönbok om en ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och förväntar sig att Europeiska rådet ska bemöta alla dessa tre pelare (hållbarhet, konkurrenskraft och en tryggad energiförsörjning) med kostnadseffektiva och flexibla svar som kommer att fungera på både kort och lång sikt.
2. Europaparlamentet är övertygat om att rådet och kommissionen bör gå in för ett mångsidigt, flexibelt och tekniskt varierat tillvägagångssätt, vars ändamålsenlighet och kostnadseffektivitet bör förbättras med hjälp av samordnade och konsekventa strategier som inbördes förstärker varandra och som i lika måtto åtgärdar sådana frågor som konkurrenskraften (inklusive EU:s strävanden efter återindustrialisering och överkomliga energipriser), energitryggheten (inklusive minskat importberoende) samt klimatmålen (inklusive politik för minskning av växthusgasutsläppen och för förnybar energi och energieffektivitet) och som således skulle bidra till att skapa sysselsättning och bekämpa energifattigdom och samtidigt minska risken för koldioxidläckage. Dessa strategier bör bygga på ett nedifrån och upp-orienterat förhållningssätt som låter medlemsstaterna dra nytta av sina naturrelaterade, ekonomiska och tekniska möjligheter, förutsatt att de följer EU:s mål.
3. Europaparlamentet anser därför att ett enda rättsligt bindande klimatmål i form av ett övergripande mål för minskade koldioxidutsläpp vore det mest kostnadseffektiva sättet att minska växthusgasutsläppen och samtidigt uppmuntra till ny teknik och energieffektivitet på ett teknikneutralt sätt och minska överregleringen av näringslivet.
4. Europaparlamentet konstaterar dock att man med hjälp av förnybar energi och energieffektivitet kan uppnå EU:s mål om minskade växthusgasutsläpp med ett lägre koldioxidpris, och således minska bördan på den industri som släpper ut koldioxid. Parlamentet anser därför att utvecklingen av sådan teknik bör uppmuntras, antingen med hjälp av vägledande mål för hela EU, eller, ifall det skulle införas ett andra bindande mål, med hjälp av ett förenat mål om energieffektivitet och förnybar energi där insatserna bör delas mellan medlemsstaterna, på obligatorisk grund, i enlighet med deras respektive möjligheter och med kommissionen som samordnare.
5. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna, utgående från nationella handlingsplaner (vilka parlamentet redan yrkat på) bör ange vilka delar av detta andra mål de avser att

uppnå med hjälp av förbättrad energieffektivitet respektive genom ibrukttagande av förnybara energikällor. Parlamentet anser att de nationella handlingsplanerna bör bedömas och godkännas av kommissionen, också i fråga om sin förenlighet med EU:s inre energimarknad och med EU:s mål. Parlamentet anser att medlemsstaterna tack vare ett sådant förenat mål flexibelt torde kunna genomföra sin politik för förnybara energikällor och för energieffektivitet och att det förenade målet också torde ge näringslivet och investerarna säkerhet fram till 2030.

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, tillsammans med berörda näringsgrenar, utarbeta sektorsspecifika färdplaner inom klimat- och energiramen fram till 2030, som ger näringslivets aktörer tillräckligt med handlingsfrihet.
7. Europaparlamentet anser dock att det är förhastat att omedelbart fastställa ett exakt mål för minskningarna av växthusgasutsläppen. Parlamentet anser att det visserligen vore möjligt och kostnadseffektivt att, såsom kommissionen föreslagit, i EU-omfattande skala minska utsläppen med 40 procent jämfört med nivåerna 1990, men att EU likväl inte bör göra några slutgiltiga utfästelser, i alla fall fram till den 21:a partskonferensen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar, vilken ska hållas i Paris 2015 och väntas göra det lättare att fastställa en uppsättning rättsligt bindande globala system för att minska växthusgasutsläppen.
8. Europaparlamentet anser därför att målen för 2030 bör samordnas med de pågående internationella förhandlingarna om en ny klimatöverenskommelse, eftersom det enda sättet att få till stånd en snabb och omfattande minskning av de globala utsläppen är om alla större utsläppsländer – såväl industriländer som utvecklingsländer – påtar sig en skälig och jämförbar del av utsläppsminskningarna.
9. Europaparlamentet konstaterar att dessa insatser kommer att vara beroende av att det finns varierande andelar av den hållbaraste tekniken i medlemsstaterna: förnybar energi, kärnkraft samt avskiljning och lagring av koldioxid, såvida den sistnämnda tekniken blir tillgänglig i tid. Parlamentet konstaterar att om det införs en högre andel förnybar energi kommer det att krävas en betydande utbyggnad av överförings- och distributionsnät samt ytterligare reglerbar reservkapacitet och/eller lagringskapacitet.
10. Europaparlamentet påminner om att medlemsstaterna fortfarande har befogenhet att välja sin egen energimix och således bör besluta om vilken energimix som är optimal för att uppfylla de energipolitiska målen. Parlamentet är dock övertygat om att bästa sättet att tillgodose EU:s nuvarande och framtida energibehov är en balanserad och differentierad energimix som minskar beroendet av enstaka energikällor, utan att det skapas några nya former av beroende, med tanke på att kommissionen tillråder oss att minska beroendet av fossil energi. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att beakta dessa faktorer.
11. Europaparlamentet anser att såväl EU:s långsiktiga politiska mål som de särskilda politiska verktygen för en minskning av växthusgasutsläppen konsekvent måste baseras på 1990 som referensår.
12. Europaparlamentet anser att EU:s utsläppshandelssystem är det huvudsakliga instrumentet för att inom de sektorer som deltar i det driva på en kostnadseffektiv

minskning av växthusgasutsläpp. Parlamentet påminner om att EU:s utsläppshandelssystem i första hand finns till för att minska växthusgasutsläppen och för att, i idealfallet, ge investerarna tillräckligt med incitament för investeringar i teknik med låga koldioxidutsläpp i EU. Parlamentet påpekar dock att marknadspriset på utsläppsrätter inte får vara den enda utslagsgivande faktorn för avgöranden om huruvida EU:s utsläppshandelssystem fungerar som planerat. Parlamentet anser att man vid översynen av systemet bör vidta åtgärder för att det fortsättningsvis ska kunna vara fullständigt marknadsbaserat och anpassa sig till konjunkturväxlingar, för att framtida ingrepp på marknaden ska kunna undvikas. Parlamentet ber kommissionen överväga obligatorisk öronmärkning av auktionsintäkter till förmån för innovativ, hållbar teknik och att ha kvar bestämmelserna för sektorer och delsektorer där risken för koldioxidläckage är stor, åtminstone tills vi fått ett internationellt avtal om att bekämpa klimatförändringarna.

13. Europaparlamentet anser att de som presterar bäst inom varje sektor inte bör drabbas av några direkta eller indirekta kostnader till följd av EU:s energi- och klimatram och uppmanar kommissionen att integrera denna princip i sina relevanta förslag. Parlamentet anser i detta sammanhang att bestämmelserna om koldioxidläckage i EU:s utsläppshandelssystem samt gratistilldelningen av utsläppsrätter till de bästpresterande effektivt skyddar sektorer som utsätts för internationell konkurrens och uppmanar därför kommissionen att lägga fram förslag till och förbättringar av relevanta åtgärder för perioden fram till 2030. Parlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera alternativa metoder för att skydda industrin från att koldioxidkostnaderna slår igenom i energipriserna, t.ex. att elintensiva sektorer tilldelas gratis utsläppsrätter på grundval av sina indirekta koldioxidkostnader.
14. Europaparlamentet betonar att energiintensiva industrier måste få fullständig kompensation för både direkta och indirekta kostnadsökningar till följd av EU:s utsläppshandelssystem. Parlamentet påpekar dock att detta inte får leda till ökade skillnader i konkurrenskraft mellan medlemsstaterna och det bör därför genomföras som ett system på EU-nivå i varje medlemsstat.
15. Europaparlamentet anser att man i klimatramen för 2030 bör beakta sektoriella skillnader samt teknisk och ekonomisk genomförbarhet. Parlamentet uppmärksammar att EU:s utsläppshandelssystem får olika konsekvenser för tillverkningsindustrin och för energiföretagen och för att undvika koldioxidläckage måste dessa sektorer därför i framtiden behandlas olika inom EU:s utsläppshandelssystem.
16. Europaparlamentet konstaterar att EU behöver en heltäckande politisk ram för 2030 som främjar investeringar och på lång sikt utfasning av fossila bränslen i sektorer utanför utsläppshandelssystemet, som ansvarar för nästan 60 procent av EU:s växthusgasutsläpp. Parlamentet understryker den betydande och ännu inte tillvaratagna potentialen för energieffektivitet i olika sektorer som byggnader eller transport (som uppgår till 61 respektive 41 procent). Parlamentet betonar att sektorer utanför EU:s system kan göra EU:s insatser för att minska koldioxidutsläppen avsevärt lättare och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fortsätta med en ambitiös ram för dessa sektorer fram till 2030, och samtidigt låta medlemsstaterna ha kvar sin handlingsfrihet att själva fastställa hur de ska uppnå sina mål i fråga om

ansvarsfördelningen. Parlamentet erkänner att målen för sektorerna utanför utsläppshandelssystemet bör baseras på en bottom-up-bedömning av varje sektors potential.

17. Europaparlamentet anser att avancerade biodrivmedel kan spela en viktig roll i minskningen av växthusgasutsläpp inom transportsektorn, samtidigt som de ökar energitryggheten och bidrar till tillväxt och sysselsättning.
18. Europaparlamentet betonar att ökad energieffektivitet bör betraktas som en av hörnstenarna i EU:s klimat- och energipolitik och är övertygat om att energieffektivitet hjälper oss att spara resurser, minska energikostnaderna, beroendet av importerad energi och underskotten i handelsbalansen samt på lång sikt kan förbättra den internationella konkurrenskraften för EU:s näringsliv och göra det lättare att minska EU:s utsläpp av växthusgaser. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att snabbt och fullt ut genomföra energieffektivitetsdirektivet och direktivet om byggnaders energiprestanda och håller med kommissionen om att översynen av energieffektivitetsdirektivet erbjuder den bästa möjligheten till att överväga ytterligare åtgärder i detta hänseende. Parlamentet betonar att möjligheterna inom varje näringsgren och varje ekonomisk situation måste beaktas vid utformningen av ny energieffektivitetspolitik och att övergången till ökad energieffektivitet bör inrikta sig på kedjan med utbud av och efterfrågan på energi i dess helhet, alltså också omvandling, överföring, distribution och leverans av energi, tillsammans med energianvändning inom industrin, fastighetssektorn, hushållen och transporterna. Parlamentet erkänner nyttan av kampanjer för ökat medvetande om energieffektivitet.
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att arbeta för att utveckla bättre metoder och verktyg för beräkningen och övervakningen av framsteg som skulle kunna bidra till att utforma ett mera konsekvent och öppet EU-grepp på frågan om energieffektivitet, och att tillsammans med medlemsstaterna arbeta för att övervinna politiska hinder. Parlamentet känner till att energiintensiteten under flera årtionden har förbättrats i förhållande till det ekonomiska utbytet, mestadels av ekonomiska skäl. Parlamentet anser att energieffektivitet också kan vara en avsevärd drivkraft för materialkunskap och att det bör göras mer för att hjälpa näringslivet i EU med att ytterligare minska sin energiintensitet (särskilt genom egenproduktion av värme och el), vilket kommer att bidra till minskad risk för koldioxidläckage. Parlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera och bedöma energieffektivitetens framsteg och utveckling i EU jämfört med hos EU:s viktigaste globala konkurrenter, samt att förbättra energiprognoserna med hänsyn till särskilda icke-ekonomiska drivkrafter för energieffektivitet och de fördelar som energibesparingar ger upphov till och ta fram förmånliga villkor för investeringar i energieffektivitet, mot bakgrund av översynen av riktlinjerna för statligt stöd. Parlamentet uppmanar kommissionen att i rätt tid bedöma hur energisparandet utvecklats i EU i förhållande till genomförandet av energieffektivitetsdirektivet och den förestående översynen av det direktivet.
20. Europaparlamentet betonar att den nationella utbyggnaden av förnybara energikällor, som i viss mån inte är samordnad och i vissa fall sker oerhört snabbt, får allvarliga konsekvenser för EU:s inre marknad för energi (bl.a. i form av ringflöden) och vidhåller att alla relevanta aspekter av energiförsörjningssystemen måste beaktas när det fattas

beslut om en fortsatt utbyggnad av förnybar energi.

21. Europaparlamentet anser att stödsystemen, om de är välkonstruerade, flexibla och förutsägbara, kan ge lämpliga incitament till utvecklingen av förnybara energikällor och energieffektivitet. Parlamentet betonar att alla nationella system för stöd till förnybar energi successivt bör utvecklas i riktning mot ett mera integrerat system för stöd, antingen på EU-nivå eller på delnivå inom EU, varvid hänsyn bör tas till både nivåer av teknisk mognad och till regionala och geografiska skillnader, och att detta system skulle kunna erbjuda en mera marknadsnära ram, tillsammans med investeringssäkerhet och likvärdiga verksamhetsförutsättningar. Parlamentet anser att kommissionen har en viktig vägledande roll i detta hänseende, också i frågor som berör stödsystemens förenlighet med reglerna för den inre marknaden och för statligt stöd, och erinrar sig betydelsen av Horisont 2020, ramprogrammet för forskning och innovation.
22. Europaparlamentet inser att om kapaciteten från förnybara energikällor ska kunna utnyttjas maximalt, bör målet för 2030 inriktas på att utveckla det övergripande kraftsystemet: ramen bör inriktas på att optimera det övergripande kraftsystemet.
23. Europaparlamentet anser att förbättrad nätflexibilitet, infrastruktur och energitransportkapacitet behövs för att produktionen av förnybar energi ska bli effektiv.
24. Europaparlamentet anser att EU:s regionalpolitik spelar en viktig roll i främjandet av produktionen av förnybar energi och energieffektivitet inom hela unionen. Parlamentet konstaterar att olika geografiska förutsättningar gör det omöjligt att tillämpa en och samma energipolitiska lösning i alla regioner.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, med tanke på en snabb integration av förnybara energikällor, att också lägga fram förslag till en inre kärnmarknad med de integrationsvilliga medlemsstater som snabbt vill samarbeta med att gemensamt producera, distribuera och använda el.
26. Europaparlamentet konstaterar att somliga förnybara energikällor, såsom vindkraft på land och solcellsenergi, snart kommer att kunna tävla med konventionella energikällor från kostnadssynpunkt, och anser att systemen för stöd till dessa energiformer därför bör anpassas och subventionerna successivt frångås, så att medel i stället kan anslås till program för forskning kring och utveckling av sådan energiteknik som nästa generations förnybara energikällor och lagringsteknik. Parlamentet betonar dock att detta bör tillkännages i god tid på förhand för att sektorn inte ska drabbas av några skadeverkningar och att det kräver en omformning av energimarknaden, förenklade förfaranden för administration och koppling till elnätet och mer öppenhet på energimarknaderna. Parlamentet beklagar djupt att vissa medlemsstater ändrat stödsystemen med retroaktiv verkan, något som blivit till skada för både investerarnas förtroende och för omfånget på investeringarna i förnybar energi. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka hur marknader som uteslutande hanterar energi kan omformas för att garantera avkastning på investeringar i intermittenta förnybara energikällor, vilket är till nytta genom att det sänker grossistpriserna, men samtidigt också påverkar avkastningen på investeringar. Parlamentet betonar att det behövs en tydlig politik för förnybar energi, tillsammans med program för forskning och utveckling, för att minska kostnaderna för alla förnybara tekniker och främja

innovation, utveckling och den outhärliga spridningen av nyare och mindre mogna tekniker och uppmanar kommissionen att undersöka den sammanlagda inverkan av prioriterad utleverans av energi från förnybara källor, bland annat på energikostnaderna överlag.

27. Europaparlamentet anser att marknadsmekanismer och konkurrens är nödvändiga förutsättningar för den långsiktiga utvecklingen av förnybar energi i Europa och att förnybara energikällor bör integreras på marknaden på normala marknadsvillkor så snart som det är praktiskt möjligt.
28. Europaparlamentet inser att alla subventioner till energikällor kan få avsevärda återverkningar på energipriserna. Parlamentet konstaterar att ett antal av subventionerna skapar strukturella marknadssnedvridningar i vissa medlemsstater och uppmanar medlemsstaterna att så fort som möjligt fasa ut sådana subventioner, framför allt miljöskadliga direkta och indirekta subventioner.
29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att sammanställa en förteckning över alla nationella subventioner, EU-subventioner och stödsystem för förnybara energikällor och uppmanar medlemsstaterna att tillsammans med kommissionen införa samstämmighet och öppenhet på EU-nivå.
30. Europaparlamentet anser att kraftvärme och effektiv fjärrvärme och fjärrkyla är viktigt för ökad energieffektivitet, optimal användning av förnybar energi för värme- och elproduktion och förbättrad lokal luftkvalitet både nu och i framtiden. Parlamentet uppmanar EU att beakta en fullständig integrering av uppvärmnings- och kylningssektorn i sina strategier för att uppnå ett hållbart energisystem. Parlamentet konstaterar att denna sektor i dag står för omkring 45 procent av den slutliga energianvändningen inom EU och uppmanar därför kommissionen att samlas in nödvändiga uppgifter som visar uppvärmnings- och kylningssektorns energikällor och användningsområden, samt distributionen av värme till olika grupper av slutkonsumenter (till exempel bostäder, industri och tjänstesektor). Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen och medlemsstaterna att stödja de lättillgängliga lösningarna för effektiv uppvärmning och kylning.
31. Europaparlamentet understryker att fjärrvärme och fjärrkyla har en betydande potential att öka energieffektiviteten genom återvinning av värme från elproduktion i fjärrvärmeverk, avfallsförbränningsanläggningar och industriella energiprocesser, som annars skulle gå förlorad. Parlamentet anser att det även ger en integrerad lösning i tätortsområden som kommer att göra det möjligt för EU att minska sitt beroende av energiimport och att hålla kostnaderna för uppvärmning och kylning på en nivå som är överkomlig för medborgarna.
32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att analysera vilka ytterligare möjligheter som förnybara energikällor erbjuder för uppvärmning och kylning och granska synergierna mellan en ökad användning av förnybara energikällor och genomförandet av energieffektivitetsdirektivet och byggnadsdirektivet.
33. Europaparlamentet understryker att ett aktivt skogsbruk där tillväxten och därmed koldioxidupptagningen ökar är ett viktigt och kostnadseffektivt sätt att bidra till att

uppnå klimatmålen. Parlamentet noterar att varje extra kubikmeter skog som produceras genom aktivt skogsbruk tar upp ungefär 1,3 ton koldioxid och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utveckla incitament för skogsägare att aktivt bidra till ökad klimatnytta, till exempel genom att satsa på regionala åtgärder som ökar den varaktiga skogsproduktionen och upptagningen av koldioxid.

34. Europaparlamentet konstaterar att IKT-sektorn är en storkonsument av el med datacenter i EU som står för upp till 1,5 procent av den totala elförbrukningen. Konsumenterna blir alltmer medvetna om koldioxidavtrycket för de it- och molntjänster de använder, och IKT-sektorn, med sin enorma energisparpotential, kan därför bli en förebild för energieffektivitet.

De politiska instrumentens samstämmighet

35. Europaparlamentet upprepar att ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 måste nå sina mål på det mest kostnadseffektiva sättet. Parlamentet anser att detta kan åstadkommas genom att det sänds tydliga signaler till investerarna och genom att överkompensation undviks, liksom också en överdrivet invecklad och betungande lagstiftningsbörda för näringslivet. Parlamentet anser att ramen därför bör ge medlemsstaterna flexibilitet och handlingsfrihet inom de gränser den uppställer och erbjuda stabilitet och tydlighet med tanke på investeringsbeslut. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att till fullo respektera EU-ramen.
36. Europaparlamentet betonar att de många utmaningarna på klimatets och energins område måste hanteras med bättre samordning, så att EU får en energimarknad med insyn och utbyte av bästa praxis i energifrågor införs på EU-nivå och de nationella åtgärderna blir mer effektiva och konsekventa. Parlamentet anser att ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 bör innehålla föreskrifter om att medlemsstaterna ska diskutera med grannländerna om de planerar mer betydande ändringar i sin energiförsörjning.
37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka samspelet mellan klimat- och energimål för att politiken på EU-nivå ska bli så effektiv som möjligt och för att man ska kunna undvika de problem som uppstått till följd av bristande konsekvens mellan mål och åtgärder, varvid kommissionen bör ta hänsyn, inte bara till olika medlemsstaters BNP, utan också till deras förmåga och möjligheter att åstadkomma kostnadseffektiva utsläppsminskningar. Parlamentet erinrar sig att bättre energieffektivitet inom sektorer som inte omfattas av utsläppshandelssystemet, såsom byggnads- och transportsektorn, kommer att avsevärt minska växthusgasutsläppen.
38. Europaparlamentet noterar att diskussionen om målen för 2030 bör bygga på en väl underbyggd ekonomisk analys av deras potentiella konsekvenser, fördelade per land och per sektor. Parlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra alla tillgängliga uppgifter och analyser om ämnet för att avgöra om det skulle medföra olika stora bördor för medlemsstaterna.
39. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna och regionerna bör uppmanas att förbättra sitt samarbete för att forskningen kring och utvecklingen av förnybar energi samt innovationsinsatserna på detta område och den utvidgade användningen av

förnybar energi, medräknat havsbaserad vindkraft, ska bli så ändamålsenlig som möjligt. Parlamentet beklagar att de samarbetsmekanismer som införts genom direktivet från 2009 om energi från förnybara energikällor hittills knappast har använts och vill att de ska användas mer. Parlamentet noterar kommissionens rön som anger att ett bättre utnyttjande av de befintliga samarbetsmöjligheterna skulle kunna medföra stor nytta, t.ex. genom att öka handeln och framhåller att regional integration spelar en oerhört stor roll för kostnadseffektiv användning av förnybara energikällor. Parlamentet anser i detta sammanhang att kommissionen har en viktig medlarroll för att samordna, ekonomiskt stödja och utarbeta lämpliga analyser av tillgångarna på förnybara energikällor och deras potential för varje medlemsstat och som drivkraft bakom en successiv samgång när det gäller nationell politik för förnybar energi.

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en analys av hur olika energikällor, inklusive förnybara energikällor, kan utvecklas på ett mera hållbart och kostnadseffektivt sätt och då ta hänsyn till miljöpåverkan (exempelvis på landskapsbilden), totala systemkostnader, frågor med anknytning till råvaruberoendet (särskilt i fråga om sällsynta jordartsmetaller, som det är ont om i Europa), resurseffektivitet och livscykeln.
41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en analys av hur stabila förnybara energikällor som vattenkraft (i synnerhet pumpkraftverk), hållbar biomassa och jordvärme tillsammans med källor till fossila bränslen kan komplettera intermittenta förnybara källor.
42. Europaparlamentet ber kommissionen att utreda vilka möjligheter det finns, och olika tänkbara tekniker, för energilagring i EU, särskilt vad gäller värme och el, för att stödja en mer integrerat grepp på energiutbud och energiefterfrågan. Parlamentet konstaterar att forskning, utveckling och innovation inom området lagringsteknik och tillämpningar kan spela en viktig roll för lagring av överskott av förnybar energi och balansering av energinäten. Parlamentet ber därför kommissionen att dra full nytta av befintliga möjligheter att finansiera sådan forskning.
43. Europaparlamentet framhåller resurseffektivitetens viktiga roll för uppnåendet av EU:s klimat- och energimål. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att effektivt integrera resurseffektivitetsfrågorna i andra viktiga politikområden, att utbyta bästa praxis och att avveckla subventioner som leder till en ineffektiv resursanvändning.
44. Europaparlamentet understryker vikten av lokala och regionala klimat- och energiinitiativ, eftersom de kan ge betydande bidrag till de nationella begränsningsansträngningarna och till ytterligare utveckling av decentraliserad energiproduktion. Parlamentet rekommenderar att kommissionen stöder sådana initiativ.
45. Europaparlamentet noterar att EU:s nuvarande energi- och klimatram inte återspeglar skillnaderna i energianvändning mellan å ena sidan städer och å andra sidan landsbygdsområden som saknar anslutning till energinäten. Parlamentet noterar att vissa energiutmaningar är mer akuta i landsbygdsområden (låg energieffektivitet, frågan om överkomliga energipriser, det stora koldioxidavtrycket från fasta och flytande bränslen för uppvärmning).

46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla en energistrategi för landsbygden som en del av ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030, för att analysera vissa av de särskilda utmaningar som drabbar energikonsumenterna utan nätanslutning och utarbeta en rad politiska rekommendationer till medlemsstaterna.
47. Europaparlamentet anser att ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 bör innefatta styrmedel som finns tillgängliga inom EU:s regionalpolitik för att målen för 2030 ska kunna uppnås och att det som ett led i detta bör ingå att de europeiska struktur- och investeringsfonderna ska användas bättre för utveckling av decentraliserade projekt med förnybar energi, projekt med rena bränslen i landsbygds- och stadsområden och projekt för energieffektivitet.
48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bättre använda programmet Refit för att begränsa uppsjön av lagstiftning och få slut på att miljö- och energimålen överlappar varandra, vilket ibland kan leda till att de motverkar varandras syfte.

Energitrygghet och den inre energimarknaden

49. Europaparlamentet betonar att en tryggad energiförsörjning är livsviktig för europeiska medborgare och företag. Parlamentet understryker vikten av ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030, där det med hjälp av sådana åtgärder som diversifiering av försörjningsvägar, leverantörer och källor vidtas åtgärder för ökad energitrygghet, ekologisk hållbarhet, ekonomisk och industriell konkurrenskraft inom EU samt överkomliga energipriser för alla européer, ökad motståndskraft mot globala energichocker, sysselsättningskapande och hänsyn till sociala aspekter.
50. Europaparlamentet betonar att medlemsstaterna, i sin strävan efter försörjningstrygghet, själva får välja energimix och dra nytta av alla sina egna energitillgångar, förutsatt att de uppnår unionens långsiktiga energi- och klimatmål och ser till att arbetet förlöper under betryggande former som är miljömässigt hållbara och socialt acceptabla, också i samband med prospektering och utvinning, varvid det också ska tas hänsyn till eventuella gränsöverskridande skadeverkningar.
51. Europaparlamentet konstaterar att en tryggad energiförsörjning förutsätter tillräckligt med flexibla och pålitliga resurser för att tillhandahålla den kapacitet som behövs under toppbelastningsperioder samt under perioder av politiska, ekonomiska eller tekniska svårigheter och att sådan kapacitet kan tillhandahållas genom flexibla reservkraftverk, efterfrågestyrning, gränsöverskridande handel och sammankoppling och effektivare användning av nuvarande överskottskapacitet. Parlamentet påpekar att det behövs energilagring och mer flexibla och dynamiska nät, till följd av att det blir allt vanligare med intermittenta källor till förnybar energi och uppmanar kommissionen att utarbeta riktlinjer för användning och ibruktagande av alla flexibla resurser.
52. Europaparlamentet betonar att en av prioriteringarna inom EU:s strävan att uppnå målet om energitrygghet är att utveckla en modell med samarbete mellan medlemsstaterna, genom att det ses till att EU:s inre energimarknad snabbt fullbordas, framför allt genom att sammankopplingar byggs och gränshinder undanröjs. Parlamentet anser ytterligare att ett slutförande och en modernisering av EU:s infrastruktur som förbinder nord och syd, öst och väst, kommer att ge EU möjlighet att på bästa sätt utnyttja de komparativa

fördelarna i varje medlemsstat. Parlamentet understryker behovet av vidareutveckling av makroregionala elmarknader i EU så som Nord Pool eller Central West och betonar därför behovet av en stark samordning av medlemsstaternas politik och av gemensamma insatser, solidaritet och öppenhet, eftersom nationella energipolitiska beslut kan påverka andra medlemsstater. Parlamentet hävdar att det vore önskvärt att fastställa huruvida och i så fall på vilket sätt expertis och struktur inom ramen för Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) skulle kunna anlitas för att utföra dessa uppgifter och hur man kan tillförsäkra ett bättre samarbete mellan de systemansvariga för överföringssystemet.

53. Europaparlamentet konstaterar att den fysiska integrationen av energiinfrastrukturen mellan medlemsstaterna är en förutsättning för välfungerande energimarknader och för gränsöverskridande delning av el. Parlamentet erinrar i detta sammanhang om slutsatserna från Europeiska rådet i Barcelona 2002 där rådet fastställde ett icke-bindande sammankopplingsmål på 10 procent av den nationella installerade elproduktionskapaciteten som skulle uppnås till 2005. Parlamentet betonar att de flesta av medlemsstaterna inte har uppnått detta mål och uppmanar därför kommissionen att föreslå en ny modell och nya åtaganden för den fysiska integrationen av elinfrastrukturen mellan medlemsstaterna (och då beakta om det skulle gå att fastställa bindande mål om en minimikapacitet för gränsöverskridande överföring), tillsammans med en tydlig tidtabell för när så ska ske. Parlamentet anser att detta skulle underlätta den gränsöverskridande handeln.
54. Europaparlamentet noterar att vissa medlemsstater (tillsammans med vissa områden och yttersta randområden) utgör energiöar, eller är relativt svagt integrerade i EU:s inre energimarknad och alltfjämt till stor del är isolerade från de europeiska gas- och elnäten och fortfarande ofta är beroende av en enda leverantör från ett tredjeland (något som är särskilt vanskligt om det handlar om politiskt ostabila eller odemokratiska regimer) och betalar högre energipriser, vilket blir till skada för deras konkurrenskraft och deras ekonomiska och sociala utveckling och gör dem utsatta för politiska och ekonomiska påtryckningar utifrån. Parlamentet påpekar att Europeiska rådets utfästelse om att senast 2015 bör ingen medlemsstat förbli isolerad från EU:s nät knappast kommer att kunna infrias för dessa medlemsstaters vidkommande om det inte görs omfattande investeringar i infrastrukturen. Parlamentet stöder i detta sammanhang tanken på att den förteckning över projekt av gemensamt intresse som släpptes ut till offentligheten i oktober 2013 snabbt ska genomföras.
55. Europaparlamentet understryker vikten av att fullborda den södra gaskorridoren. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang att man beslutat sig för den transadriatiska ledningen (TAP), eftersom detta är det mest kostnadseffektiva och flexibla alternativet. Parlamentet betonar vikten på den europeiska inre energimarknaden av sammanlänkningarna mellan Grekland och Bulgarien (IGB) respektive mellan Grekland och Italien (IGI) och annan relevant infrastruktur för att underlätta flödet av naturgas från Sydeuropa till de centraleuropeiska marknaderna.
56. Europaparlamentet betonar att en stabil, välintegrerad och väl sammankopplad energimarknad med diversifierade försörjningskällor förutsätter att den nuvarande energiinfrastrukturen moderniseras och att det byggs ut ny, smart och flexibel

infrastruktur på alla nätnivåer för produktion, överföring (särskilt via gränsöverskridande sammankopplingar för överföring av gas och el), distribution och lagring av energi, både för el och värme, där alla negativa effekter, såsom oplanerade elflöden, undviks. Parlamentet framhåller att storskaliga investeringar bör genomföras parallellt med investeringar i regionala eller till och med lokala nät. Parlamentet betonar att investeringar i infrastruktur för att uppnå sådana mål bör ges EU-stöd i varje etapp av genomförandet i enlighet med de nya riktlinjerna för transeuropeisk energiinfrastruktur samt bör stödjas via Fonden för ett sammanlänkat Europa som syftar till att påskynda investeringarna i transeuropeiska nät med transeuropeisk betydelse och att utverka investeringar från både den offentliga och den privata sektorn. Parlamentet framhåller behovet av stöd till system för samstämmig, effektiv och bättre samordnad tillståndsgivning för infrastrukturinvesteringar inom hela EU och konstaterar att även uppgiftsskyddsrettsliga frågor måste beaktas inom ramen för användandet av intelligent teknik.

57. Europaparlamentet betonar att främjande av småskalig kraftproduktion kommer att ha en viktig roll i att öka andelen förnybara energikällor. Parlamentet betonar rollen för lokalsamhällesägda initiativ, även av typ kooperativ, inom varje led av energikedjan: produktion, konsumtion och detaljhandel. Parlamentet konstaterar i detta sammanhang att en decentraliserad försörjning med förnybar energi kan bidra till att minska de problem som elnäten står inför, liksom också behovet av att bygga nya överföringslinjer och således också kostnaderna, i och med att decentraliserad teknik står slutförbrukarna mycket närmare. Parlamentet konstaterar därför det växande behovet av investeringar i distributionsledet.
58. Europaparlamentet påpekar att gas kommer att bli viktigt för omläggningen av EU:s energisystem och inser att naturgasen kommer att kunna medge flexibilitet inom energiförsörjningen. Parlamentet anser att en samstämmig politik och ett samstämmigt regelverk inte bör avskräcka från ett byte från kraftproduktion med stora koldioxidutsläpp till naturgasbaserad produktion. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att, när det gäller den inre marknaden för gas, se över alla gaskontrakt som grundar sig på föråldrade prissättningsmekanismer, särskilt principen om att priserna ska vara bundna till oljeprisindex. Kommissionen uppmanas även med kraft att hjälpa till att utreda möjligheterna att omförhandla dessa kontrakt, inte bara i samband med att de förlängs, samt till att förbättra kapaciteten för kortfristig handel med gas. Parlamentet understryker den senaste tidens utveckling på världsmarknaden för energi och erinrar om vilket viktigt bidrag som flytande naturgas kan ge till EU:s energiförsörjning tack vare sin inverkan på EU:s inre marknad för energi, de geopolitiska förhållandena i fråga om energi i EU:s grannländer och förbindelserna med traditionella leverantörländer.
59. Europaparlamentet framhåller den stora potentialen för havsbaserad vindkraft i Nordsjön. Parlamentet betonar att ett havsbaserat nät i Nordsjön är viktigt för att möjliggöra en kostnadseffektiv användning av förnybar energi i Nordsjön. Parlamentet erkänner i detta sammanhang vikten av Nordsjöländernas initiativ för ett havsbaserat nät och uppmanar de berörda medlemsstaterna och kommissionen att ge det högre prioritet och mer stöd.

60. Europaparlamentet betonar behovet av att garantera energitrygghet och i slutänden självförsörjning i EU, vilket främst ska uppnås genom att främja energieffektivitet och energibesparingar samt förnybar energi, något som tillsammans med andra alternativa energikällor kommer att minska importberoendet. Parlamentet noterar det framväxande intresset för prospektering av olje- och gasfält i Medelhavet och Svarta havet. Parlamentet anser att betoningen i samband med EU:s politik för olje- och gasborrning till havs bör ligga på att förebygga potentiella risker och på att staka ut gränserna för exklusiva ekonomiska zoner (EEZ) för de berörda medlemsstaterna och tredjeländerna i enlighet med FN:s havsrättskonvention, som har undertecknats av alla medlemsstater och även av EU självt. Parlamentet framhåller att EU fortsatt bör hålla en hög politisk profil när det gäller att bevilja tillstånd för borrning och utstakande av exklusiva ekonomiska zoner (EEZ) och att EU i samarbete med de berörda medlemsstaterna bör sträva efter att förhindra internationell missämja. Parlamentet inser att det är en utmaning för EU och medlemsstaterna att skydda Europas havsgränser.
61. Europaparlamentet anser att avskiljning och lagring av koldioxid åtminstone under en övergångsperiod skulle kunna fylla en viktig funktion för att minska växthusgasutsläppen (såsom det erkänts i kommissionens färdplan för ett utsläppsnått samhälle 2050 och dess energifärdplan för 2050), framför allt för energiintensiva industrier. Parlamentet konstaterar dock att det saknas offentliga och privata investeringar på detta område och uppmanar kommissionen att undersöka hur man bäst kan gå vidare med att utveckla teknik för avskiljning och lagring av koldioxid i EU och föreslå lämpliga åtgärder inom sin ram fram till 2030 för att mobilisera aktörerna och utverka den finansiering som behövs. Parlamentet betonar att både förnybar energi och avskiljning och lagring av koldioxid har en funktion att fylla i EU:s framtida energimix och att de inte bör ses som konkurrenter till varandra. Parlamentet ber också kommissionen att utöka utbytet av bästa praxis och information med Förenta staterna och Kanada om teknik för avskiljning och lagring av koldioxid.
62. Europaparlamentet delar kommissionens åsikt att man på EU-nivå kan bidra till att minska behovet av offentliga ingrepp på alla nivåer och således minska risken för uppsplittring av marknaden. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att fortsätta arbetet med att åtskilja ägandet och skapa ett optimalt elsystem. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att i tid och fullt ut genomföra det tredje lagstiftningspaketet om den inre energimarknaden för att undanröja alla återstående hinder mot ett fullbordande av den inre marknaden. Parlamentet framhåller att de återstående flaskhalsarna inom infrastrukturen måste bort, liksom också marknadsmisslyckanden, snedvridningar eller missbruk av dominerande ställning, samt att man måste åtgärda bristen på insyn och undvika att skapa nya hinder för integrationen av el- och gasmarknaderna, exempelvis dåligt utformade kapacitetsmarknader. Parlamentet uppmanar kommissionen att beakta marknadsutformningen i sina förslag för perioden fram till 2030 för att förbättra elhandeln och utveckla öppna marknader för balansering och för nätstödjtjänster. Parlamentet påpekar att man, när man inom hela EU successivt avvecklar reglerade priser för slutförbrukarna, vilka understiger de faktiska kostnaderna, bör ta hänsyn till de berättigade intressena hos utsatta konsumenter, som inte alltid kan dra nytta av verklig konkurrens på energimarknaderna.
63. Europaparlamentet inser att det är absolut nödvändigt för EU:s energitrygghet att

bestämmelserna om den inre energimarknaden utsträcks till Sydosteuropa och Östeuropa och ber därför kommissionen att fortsätta sitt politiska stöd till energigemenskapen.

64. Europaparlamentet betonar att slutförbrukare av energi – privatpersoner, små och medelstora företag, liksom också näringslivet överlag – står i själva centrum för den inre energimarknaden och att de bör få dra nytta av lägsta möjliga energikostnader och energipriser, som bör medge insyn, och att de bör få exakta upplysningar och råd genom att tillförsäkras lättillgänglig information som främjar en ansvarsfull energianvändning och att deras utsatthet för stigande och alltmer volatila energipriser bör åtgärdas. Parlamentet konstaterar att det måste bli lättare att ta medborgarinitiativ och att hantera dem.
65. Europaparlamentet betonar att man i den nya ramen måste åtgärda de stigande energiprisernas och den ekonomiska krisens påverkan på slutkonsumenternas, alltså hushållens och företagets, möjligheter att få energi till överkomligt pris, och likaså frågan om en rättvis fördelning av den ekonomiska bördan för dem. Parlamentet efterlyser framför allt åtgärder som skulle kunna förhindra att arbetstillfällena går förlorade i de krisdrabbade europeiska industrier som är storkonsumenter av energi och som hör till världens minst förorenande inom sin sektor. Parlamentet inser att kostnadseffektiva energibesparingar kan sänka energikostnaderna för både hushåll och företag.
66. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ägna särskild uppmärksamhet åt överkomliga energipriser och åt bränsle-/energifattigdom och anser att det behövs en konsekvent politisk ram för att hantera dessa frågor och uppmanar kommissionen att främja utbytet av bästa praxis på detta område och arbeta tillsammans med medlemsstaterna för att utveckla indikatorer och riktmärken för att identifiera och jämföra aktuella och potentiella fall av energifattigdom. Parlamentet konstaterar att energi är en grundläggande tjänst som omfattas av protokoll nr 26 om tjänster av allmänt intresse, som utgör en bilaga till Lissabonfördraget. Parlamentet betonar att kostnadstäckningen för energipolitiken bör skötas så rättvist som möjligt, varvid särskild uppmärksamhet bör ägnas utsatta låginkomsthushåll som drabbas hårdast av höga energipriser. Parlamentet anser att engagemang från konsumenternas sida bör främjas. Parlamentet betonar att uppgraderingen av marknader och infrastruktur bör tillgodose medborgarnas behov och att de investeringar som görs bör präglas av insyn och redovisningsskyldighet.

Främja EU:s ekonomiska konkurrenskraft

67. Europaparlamentet konstaterar att EU har världens striktaste miljönormer och en åldrande befolkning, hög arbetslöshet i många medlemsstater och att den nuvarande ekonomiska tillväxten är låg eller obefintlig och att detta endast kan korrigeras genom att öka EU:s konkurrenskraft.
68. Europaparlamentet konstaterar också att den ekonomiska aktiviteten i EU sedan införandet av 2020-paketet har avtagit och att många av de produkter som EU-medborgare köper och som endast kan produceras och transporteras genom att använda energi och producera koldioxidutsläpp importeras till unionen och således per definition

minskar konkurrenskraften, sysselsättningen, tillväxten och energiförbrukningen inom EU och leder till en ökning av koldioxidläckaget och arbetslösheten och i praktiken exporterar våra utsläpp till tredjeländer.

69. Europaparlamentet anser att många mål inom energipolitiken visserligen kan uppnås genom en höjning av energipriserna och därmed en minskning av den ekonomiska verksamheten, men utmaningen är att nå dessa mål och samtidigt öka den ekonomiska verksamheten.
70. Europaparlamentet anser att en klar och trovärdig ram för 2030 kommer att sporra till investeringar i innovativ teknik, ge incitament till forskning och utveckling och bli en drivfjäder till privata investeringar, som, i förening med offentligt stöd, kommer att ge en välbehövlig ekonomisk stimulans till ekonomin i stort, vilket kommer att öka konkurrenskraften, tillväxten och antalet arbetstillfällen av hög kvalitet, som inte kan utlokaliseras från unionen. Parlamentet anser att sådana ökade investeringar leder till ökad energi- och resurseffektivitet och således torde sänka den europeiska industrins produktionskostnader och minska dess känslighet för energiprisväxlingar på världsmarknaden och på så sätt skapa en stabilare omgivning för investeringar.
71. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram ett sätt att mäta konkurrenskraften mellan EU och dess huvudsakliga konkurrenter, till exempel utgående från industrins energipriser, skattepolitik, forskning och utveckling, innovation, teknikexport, antalet forskare och högt kvalificerad arbetskraft, miljö- och energipolitik, löne- och produktivitetsnivåer, infrastruktur, onödigt betungande regelverk och andra relevanta faktorer.
72. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inleda en undersökning av nya, kostnadseffektiva energimarknadsupplägg för att industrin och konsumenterna ska få el till lägsta möjliga priser och bästa möjliga avkastning på investeringar, där intermittenta källor till förnybar energi introduceras i större utsträckning och koldioxidläckage förhindras. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att så snart som möjligt lägga fram en ytterligare bedömning med rekommendationer till ytterligare åtgärder för att bättra samordna klimat-, miljö- och industripolitiken och förebygga risken för koldioxidläckage, särskilt i de energiintensiva sektorerna, till följd av utlokalisering av produktionsanläggningar och investeringar till platser utanför EU, och samtidigt ta hänsyn till ett alternativt scenario där det på global nivå vidtas endast begränsade åtgärder eller inga åtgärder alls för att minska växthusgasutsläppen.
73. Europaparlamentet anser att en fullbordad, öppen och transparent inre marknad, där alla EU- och tredjelandsföretag följer unionens regelverk, framför allt inom områdena energi och miljö, kan garantera lika villkor för EU:s energileverantörer gentemot energiproducenter i tredjeländer och stärka deras förhandlingsposition.
74. Europaparlamentet framhåller att det behövs en dialog med tredjeländer om tillämpningen av EU:s principer när det gäller miljöskydd, införandet av grön teknik och upprätthållandet av en tillfredsställande bevarandestatus.
75. Europaparlamentet framhåller med skärpa att EU i all framtida politik måste gripa sig an de komparativa för- och nackdelarna i sin ekonomi, framför allt med tanke på alla

frihandelsavtal som EU kan komma att underteckna, och samtidigt också ta hänsyn till de åtgärder som har vidtagits för att minska växthusgasutsläppen, tillsammans med de ekonomiska fördelar dessa åtgärder för med sig.

76. Europaparlamentet konstaterar att energipriserna enligt IEA ökade med 38 procent mellan 2005 och 2012 i EU medan de sjönk med 4 procent i Förenta staterna under samma tidsperiod. Parlamentet hyser oro över konsekvenserna för EU:s konkurrenskraft och framhåller vikten av det planerade frihandelsavtalet (det transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar, TTIP) med Förenta staterna, där energipriserna och koldioxidutsläppen minskat, huvudsakligen till följd av att man gått över från kol till skiffergas.
77. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en omfattande analys av systemets totala kostnader och effekter av olika energikällor och deras inverkan på produktionskapaciteten på lång sikt.
78. Europaparlamentet betonar att energipriserna för både konsumenterna och industrin utgör en mycket viktig del av hushållsbudgeten respektive produktionskostnaderna, och anser att EU:s klimatmål bör fastställas på ett sådant sätt som inte undergräver dess konkurrenskraft och dess energiförsörjningstrygghet. Parlamentet kräver därför att alla nya politiska instrument med anknytning till dessa klimatmål genomgår en obligatorisk och ingående konsekvensbedömning i fråga om sina effekter på EU:s och medlemsstaternas konkurrenskraft och uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att integrera konkurrenskraften för EU:s industri i alla andra politikområden så fullständigt som möjligt samt stöder kommissionens förslag att öka industrins andel av EU:s BNP till 20 %.
79. Europaparlamentet konstaterar att EU:s huvudsakliga konkurrenter på världsmarknaden fäster stort avseende vid teknisk utveckling, innovation och förbättringar av industriella processer och samtidigt undviker bindande mål. Parlamentet konstaterar också att flertalet av deras ekonomier växer snabbare än EU och sluter sig till att EU måste prioritera forskning (inklusive utveckling av vetenskapliga och tekniska partnerskap med sina internationella partner), innovation (särskilt skapandet av ett europeiskt mervärde vid utveckling och inhemsk produktion av hållbar teknik) och öka produktiviteten för industriella processer.
80. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge en bättre bild av vilken sysselsättningspotential det finns inom sektorerna för hållbar energi, både i varje medlemsstat och i unionen som helhet. Parlamentet vill att det vidtas åtgärder så att de behov som föranleds av kompetenssammansättningen bland de nya arbetstillfällena kan förutses och tillgodoses och utbudet och efterfrågan fås att motsvara varandra, att det behövs anpassningar av utbildnings- och yrkesutbildningsväsendena och att man måste bemöta de nya utmaningar som de nya arbetstillfällena är förenade med, i och med att de alltmer utvecklas i riktning mot att bli gröna jobb.
81. Europaparlamentet uppmanar dock kommissionen med kraft att ta noggrann hänsyn till den nya politikens konsekvenser genom att väga den uppskattade tillkomsten av nya gröna jobb mot försämringen av industrins konkurrenskraft och förlusten av befintliga arbetstillfällen i andra sektorer, med särskild tonvikt på den tunga industrin, och

uppmärksamma att förhållandena är olika i medlemsstaterna.

82. Europaparlamentet efterlyser åtgärder för att inte arbetstillfällena ska gå förlorade inom de hårdast drabbade sektorerna med stora koldioxidutsläpp, såsom elproduktionen, transporterna, byggsektorn och de energiintensiva industrierna, som i allmänhet är världens grönaste och mest energieffektiva. Parlamentet vill att arbetstagare från krisdrabbade sektorer med stora koldioxidutsläpp lättare ska kunna överföras till andra sektorer, i händelse av att arbetstillfällena går förlorade inom de förstnämnda sektorerna.
83. Europaparlamentet betonar att dialogen mellan arbetsmarknadens parter och medverkan från arbetstagarhåll är grundläggande värden och verktyg som stöder och gör det möjligt att förena det arbete som bedrivs för social sammanhållning, sysselsättning av god kvalitet och sysselsättningsskapande.
84. Europaparlamentet framhåller den nyckelroll som små och medelstora företag har för EU:s ekonomiska tillväxt och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att skapa en gynnsam verksamhetsmiljö för dessa företag och aktivt uppmuntra dem att investera i energisparteknik.
85. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna och det internationella samfundet att främja utbildning inom vetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik för energisektorn och att upprätthålla utbildningsinstitutioner som kan producera både utbildad arbetskraft och nästa generation av forskare och innovatörer, som kommer att bidra till att uppnå målet med ett hållbart Europa som är självförsörjande med energi. I detta sammanhang påminner parlamentet om den viktiga roll som Horisont 2020 och Europeiska institutet för innovation och teknik har för att överbrygga klyftan mellan forskning, utbildning och tillämpad innovation inom energisektorn.

Att ta hänsyn till medlemsstaternas olika förmåga

86. Europaparlamentet välkomnar kommissionens påpekanden om att EU:s klimat- och energimål kan ha olika inverkan på varje enskild medlemsstat och dess invånare och att detta gör det befogat att ta hänsyn till varje lands särskilda omständigheter (såsom dess BNP) och ägna särskild uppmärksamhet åt länder som har det svårt ekonomiskt, liksom också att beakta varje lands utsläppsminskningar sedan 1990, dess utsläpp per invånare, dess ekonomiska potential och potential för utsläppsminskningar, dess tillbudsstående energikällor, dess tillgång till teknik och dess kapacitet för energisparande.
87. Europaparlamentet påpekar att om man antar en strategi för utfasning av fossila bränslen utan att ta hänsyn till situationen i vissa medlemsstater kan det leda till en betydande ökning av energifattigdomen i dessa länder.
88. Europaparlamentet betonar att EU, enligt artikel 194 i EUF-fördraget, är ansvarigt för att fullborda den inre energimarknaden och främja förnybara energikällor och energieffektivitet, medan medlemsstaterna själva fattar beslut om sin energimix och att de bör kunna använda och utveckla olika tillvägagångssätt i fråga om teknik och energikällor, som är miljöriktiga, socialt och ekonomiskt acceptabla och följer unionens klimat- och energipolitiska mål som syftar till att bevara och förbättra miljön.

Parlamentet anser att alla framtida ramar bör respektera medlemsstaternas oberoende och inte försöka att lagstiftningsvägen begränsa dessa befogenheter, vilket skulle kunna förhindra ökad användning av inhemska energiresurser.

89. Europaparlamentet konstaterar att kapitalförsörjningen och kostnaderna för den, särskilt för små och medelstora företag och rentav för sektorer inom den tunga industrin, ofta hindrar investeringar i kapitalintensiv renare teknik och energieffektivitet. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att undersöka om det skulle gå att inrätta en fond för att främja utvecklingen av innovativ hållbar teknik och stödja effektivitetsförbättrande initiativ inom energiintensiva industrier, varvid fonden skulle kunna sammanföra nuvarande och nya finansieringskanaler och hjälpa till med att få till stånd investeringar.
90. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bättre främja de befintliga finansiella verktygen för investeringar i hållbar teknik (t.ex. NER300) och göra dem effektivare, genom att sammanföra alla nödvändiga upplysningar om finansiella möjligheter på nationell, regional och lokal nivå i en enda tydlig och lättillgänglig databas.
91. Europaparlamentet vill att EU ska se pragmatiskt på nya marknadsmodeller, ny lagstiftning och nya finansieringsmodeller för hållbara energilösningar.

EU på internationell nivå

92. Europaparlamentet betonar att endast gemensamma globala insatser, med bindande åtaganden från tredjeländers sida om att minska koldioxidutsläppen, kan ge framgång i kampen mot klimatförändringarna, medan ett fortsatt ensidigt åtagande från EU skulle bli en fara för EU:s industriella bas. Parlamentet betonar i detta hänseende att lagstiftning om rätt ambitionsnivå för EU:s klimat- och energiram fram till 2030 förutsätter att det i ramen tas med bestämmelser som möjliggör ett hänsynstagande till resultaten från förhandlingarna vid partskonferensen i Paris 2015.
93. Europaparlamentet konstaterar att flera tillväxtekonomier och utvecklade länder utarbetar olika former av klimatpolitik och klimatinvesteringar, bland annat genom att ta i bruk egna utsläppshandelssystem, efter förebild från EU:s utsläppshandelssystem. Parlamentet välkomnar att EU:s utsläppshandelssystem i framtiden kan komma att sammankopplas med andra utsläppshandelsmekanismer över hela världen för att skapa en global koldioxidmarknad. Parlamentet understryker att en sådan global strategi kan ge den europeiska industrin likvärdiga verksamhetsförutsättningar genom att erbjuda en heltäckande och kostnadseffektiv strategi för att hantera globala industriutsläpp av växthusgaser.
94. Europaparlamentet efterlyser en bättre samordning mellan rådet, kommissionen och Europeiska utrikestjänsten, så att EU kan tala samstämmigt i internationella organisationer och spela en mer aktiv roll med ökat inflytande för att främja politik för ökad hållbarhet.
95. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Or. en

AM\1017273SV.doc

PE527.300v01-00

SV

Förenade i mångfalden

SV